مدلسازی وارون مارکوارت بیهنجاری گرانی ساختارهای تاقدیسی و ناودیسی بر اساس تباین چگالی سهموی (مطالعه موردی: ناحیه کرند)

عطا اسحقزاده'* و ساناز سیدیصاحباری^۲

۱- دانشجوی دکتری، گروه زمینشناسی، دانشکده علوم، دانشگاه اصفهان، اصفهان ۲- گروه مهندسی عمران، موسسه آموزش عالی نبی اکرم(ص)، تبریز

نویسنده مسئول: eshagh@ut.ac.ir *

نوع مقاله: مطالعه موردي

دریافت: ۹۹/۸/۳۰ پذیرش: ۹۹/۱۱/۱

چکیدہ

در این مقاله روشی بر اساس مدلسازی وارون مارکوارت دو بعدی ساختارهای تاقدیسی و ناودیسی با استفاده از داده میدان گرانی ارائه و تباین چگالی اعماق مختلف زمین بر اساس تابع تباین چگالی سهموی محاسبه می گردد. در این روش ساختارهای چین خورده از نظر هندسی به مثلث متساویالساقین تشبیه میشود. داده گرانی بوگه شامل گرانی منطقهای و محلی میباشد و نیاز است تا اثر گرانی منطقهای حذف گردد. روشهای مختلفی برای این منظور ارائه شده است؛ اما در بهترین حالت نیز اثر میدان گرانی منطقهای بطور کامل حذف نمی شود. در این مقاله، کارایی روش برای بی هنجاریهای گرانی مربوط به مدلهای مصنوعی تاقدیسی و ناودیسی، با و بدون بی هنجاری گرانی منطقهای مورد بررسی قرار می گیرد. در این روش با بکارگیری روش بهینهسازی مارکوارت پارامترهای عمق بالا و پائین و زاویه ساقهای مثلث، با تکرار تغییر می کنند تا اینکه خطای بین دادههای گرانی محاسبهای و مشاهدهای از حد تعیین شده کمتر گردد. نتایج بدست آمده عملکرد قرار می گیرند تا شکل و عمق ساختارهای چین خورده که میتوانند بعنوان تلههای هیدروکربنی در منطقه مورد مطالعه عمل کنند، تعیین گردد. خروجی این روش در واقع عمق نهشتهها موجود در منطقه مورد مطالعه که روی سنگ بستر واقع شده ندر انشان میده. مدل سه تعرار می گیرند تا شکل و عمق ساختارهای چین خورده که میتوانند بعنوان تلههای هیدروکربنی در منطقه مورد مطالعه عمل کنند، تعیین پین تاقدیس یا بلای ناودیس در واقع عمق نهشتهها موجود در منطقه مورد مطالعه که روی سنگ بستر واقع شده ند را نشان میده. مدل سه ترد. خروجی این روش در واقع عمق نهشتهها موجود در منطقه مورد مطالعه که روی سنگ بستر واقع شداند را نشان میده. مدر، عمق بعدی ساختارهای چین خورده مدفون در زیر نهشتهها حاصل از وارونسازی مارکوارت، عمق بالای تاقدیس را در حدود ۲۸۰۰ متر، عمق

واژههای کلیدی: بیهنجاریهای گرانی، تباین چگالی سهموی، ساختارهای تاقدیسی و ناودیسی، کرند، وارونسازی مارکوارت

۱– پیشگفتار

تاقدیسها و ناودیسها در زمره ساختارهای زمینشناسی بسیار مهم در اکتشافات هیدروکربن بشمار میآیند. بسیاری از موارد پژوهشی در زمینه ساختارهای چین خورده بوسیله لیونس (۱۹۵۶) انجام پذیرفت و کاربردهای موفق روشهای ژئوفیزیکی برای مشخص کردن ساختارهای تاقدیسی بوسیله وی مطرح شده است. همچنین روشهای زیادی جهت تخمین عمق نهشتهها و در نتیجه مدلسازی شکل سنگ بستر ارائه شده است (آلساندرو و همکاران، ۱۹۸۳؛ چای و هینز، ۱۹۸۸ چاکراوارتی و سانداراراجان، ۲۰۰۵؛ اسحق زاده و کلانتری، در حالت عادی و چه در حالت معکوس بهترتیب برای

توضیح شکل هندسی ساختارهای تاقدیسی و ناودیسی جهت تجزیه و تحلیل بیهنجاریهای گرانی مورد استفاده قرار میگیرند (چاکراوارتی و سانداراراجان، ۲۰۰۷؛ اسحقزاده و همکاران، ۲۰۲۰). بهینهسازی بیهنجاری گرانی یک فرآیند ریاضی برای برآورد پارامترهای مدل در حالتهای تاقدیسی و ناودیسی مانند عمق بالا و پایین و زاویه ساقهای مثلث متساویالساقین و همچنین ضرائب بیهنجاری منطقهای میباشد. یکی از روشهای بهینهسازی، روش مارکوارت میباشد که بطور گسترده در بسیاری از مطالعات ژئوفیزیکی، بخصوص روشهای تحلیل میدانهای پتانسیل کاربرد دارد (چاکراوارتی و سانداراراجان، ۲۰۲۹؛ اسحقزاده و همکاران، ۲۰۱۹؛

چندین روش مدلسازی پیشرو برای ساختارهای تاقدیسی و ناودیسی وجود دارد که بطور رایج استفاده می شوند (هیلند، ۱۹۶۸؛ رائو و مارتی، ۱۹۷۸)، بطوریکه این روابط بر اساس فرض ثابت بودن تباین چگالی برای ساختارها مىباشند كه بندرت معتبر مىباشند. بهمين دليل پژوهشگران زیادی تغییرات تباین چگالی با عمق را بصورت توابع ریاضی مختلف مانند تباین چگالی نمایی (چای و هینز، ۱۹۸۸؛ جیانگ های و اسپرول، ۱۹۹۵)، چندجملهای درجه دوم (رائو، ۱۹۹۰) و چندجملهای درجه سوم (چانگ و همکاران، ۲۰۰۱) بیان نمودهاند که با افزایش عمق چگالی نیز زیاد میگردد. تابع چگالی سهموی نه تنها تغییرات تباین چگالی با عمق را توضیح میدهد، استنتاج شکل بسته معادلات برای بی هنجاری گرانی در حوزه مکان را ممکن میسازد (چاکراوارتی، ۲۰۰۳؛ چاکراوارتی و سانداراراجان، ۲۰۰۴). در نبود اطلاعات زمینشناسی، امکان ندارد که بطور کامل اثر گرانی ساختارهای زمینشناسی (بیهنجاری محلی یا باقیمانده) را از بیهنجاری گرانی منطقهای جدا کنیم. حتی با داشتن اطلاعات دقيق زمينشناسي، باز هم اثر بي هنجاري منطقهای بطور کامل از بی هنجاری گرانی اندازه گیری شده ساختار مورد نظر حذف نمی شود و اثراتی از بی هنجاری منطقهای در دادههای گرانی مشاهدهای باقی میماند. بنابراین در تحلیل بی هنجاری های گرانی، روش هایی که شامل هر دو اثر بیان شدهاند، ترجیح داده می شوند.

در این مقاله تباین چگالی سطحی بر اساس ^β , *gr / cm* ، ثابت تابع تباین چگالی سهموی (α) بر اساس *gr / cm³ / km* ، عمق بالا و پائین ساختارها و نیز فاصله

نقاط اندازه گیری بر حسب km، زاویه ساق های چین بر حسب درجه و بی هنجاری گرانی مشاهدهای و محاسبهای بر حسب mGal بیان می شود.

۲ – تابع چگالی سهموی

تابع چگالی سهموی^۱ PDF به صورت زیر تعریف شده است (چاکراوارتی و سانداراراجان، ۲۰۰۸) :

$$\Delta \rho(z) = \frac{\Delta \rho_0^3}{\left(\Delta \rho_0 - \alpha z\right)^2} \tag{1}$$

که (z) مکه (z) تباین چگالی یک قسمت از ستون رسوبی در عمق Z م D_0 تباین چگالی مشاهده شده در سطح زمین و α یک ثابت میباشد که میتوان با یکی از روشهای بیان شده در زیر بدست آیند (چاکراوارتی و سانداراراجان، ۲۰۰۸):

آگاهی از اطلاعات زمین شناسی زیرسطحی

۲) وارونسازی دادههای لرزهای قبل و بعد از stack کردن
 ۳) توموگرافی لرزهای

۳ - مدلسازی پیشرو گرانی

شکل هندسی دو بعدی ساختارهای تاقدیسی و ناودیسی در شکل ۱ نشان داده شده است. محور Z به سمت پائین را مثبت در نظر می گیریم که با امتداد محور x مربوط به مدل متقاطع می باشد (شکل ۱). بعلاوه Z_1 و Z_2 به ترتیب عمق بالا و پائین ساختار است و i زاویه ساق های چین می باشد. مبدا (0,0) O به طور عمود بالای محور صفحه مدل ارائه شده قرار دارد.

شکل ۱. شکل هندسی دو بعدی ساختارهای (الف) تاقدیسی و (ب) ناودیسی (چاکراوارتی و سانداراراجان، ۲۰۰۸)

¹Parabolic Density Contrast

بیهنجاری گرانی g(x) مربوط به ساختار تاقدیس و ناودیس بهترتیب در هر نقطه (P(x,0 روی محور x با تباین چگالی متغیر با عمق بصورت سهموی را میتوان از

$$g(\hat{x}) = 2G\Delta\rho_0^3 \left(\frac{k_3}{q_1} - \frac{k_2}{q}\right) \tan^{-1} \left(\frac{x}{z_1}\right) + \frac{k_1}{q} \tan^{-1} \left(\frac{x+w}{z_2}\right) - \frac{k_4}{q_1} \tan^{-1} \left(\frac{x-w}{z_2}\right) + \sin i \left|\frac{t}{q} \ln \frac{r_2 c_1}{r_1 c_2} - \frac{t_1}{q_1} \ln \frac{r_3 c_1}{r_1 c_2}\right| + A\hat{x} + B$$

$$g(\hat{x}) = 2G\Delta\rho_0^3 \left(\frac{\hat{k}_3}{s} - \frac{\hat{k}_1}{f}\right) \tan^{-1} \left(\frac{x}{z_2}\right) + \frac{\hat{k}_4}{s} \tan^{-1} \left(\frac{x+w}{z_1}\right) - \frac{\hat{k}_2}{f} \tan^{-1} \left(\frac{x-w}{z_1}\right) + \sin i \left|\frac{f_2}{s} \ln \frac{\hat{r}_2 c_1}{\hat{r}_3 c_2} - \frac{f_1}{f} \ln \frac{\hat{r}_2 c_1}{\hat{r}_1 c_2}\right| + A\hat{x} + B$$

$$\gamma$$

$$\begin{split} r_1^2 &= \begin{bmatrix} x'^2 + z_1^2 \end{bmatrix} \\ r_2^2 &= \begin{bmatrix} (x' + w)^2 + z_2^2 \end{bmatrix} \\ r_3^2 &= \begin{bmatrix} (x' - w)^2 + z_2^2 \end{bmatrix} \\ \hat{r}_1^2 &= \begin{bmatrix} (x' - w)^2 + z_1^2 \end{bmatrix} \\ \hat{r}_2^2 &= \begin{bmatrix} x'^2 + z_2^2 \end{bmatrix} \\ r_3'^2 &= [(x' + w)^2 + z_1^2] \\ \hat{r}_3' &= \begin{bmatrix} (x' + w)^2 + z_1^2 \end{bmatrix} \\ \hat{r}_3' &= \begin{bmatrix} (x' + w)^2 + z_1^2 \end{bmatrix} \\ \hat{r}_3' &= \begin{bmatrix} (x' + w)^2 + z_1^2 \end{bmatrix} \\ \hat{r}_3' &= \begin{bmatrix} (x' + w)^2 + z_1^2 \end{bmatrix} \\ \hat{r}_3' &= \begin{bmatrix} (x' + w)^2 + z_1^2 \end{bmatrix} \\ \hat{r}_3' &= \begin{bmatrix} (x' + w)^2 + z_1^2 \end{bmatrix} \\ \hat{r}_3' &= \begin{bmatrix} (x' - w)^2 + z_1^2 \end{bmatrix} \\ \hat{r}_3' &= \begin{bmatrix} (x' - w)^2 + z_1^2 \end{bmatrix} \\ \hat{r}_3' &= \begin{bmatrix} (x' - w)^2 + z_1^2 \end{bmatrix} \\ \hat{r}_3' &= \begin{bmatrix} (x' - w)^2 + z_1^2 \end{bmatrix} \\ \hat{r}_3' &= \begin{bmatrix} (x' - w)^2 + z_1^2 \end{bmatrix} \\ \hat{r}_3' &= \begin{bmatrix} (x' - w)^2 + z_1^2 \end{bmatrix} \\ \hat{r}_3' &= \begin{bmatrix} (x' - w)^2 + z_1^2 \end{bmatrix} \\ \hat{r}_3' &= \begin{bmatrix} (x' - w)^2 + z_1^2 \end{bmatrix} \\ \hat{r}_3' &= \begin{bmatrix} (x' - w)^2 + z_1^2 \end{bmatrix} \\ \hat{r}_3' &= \begin{bmatrix} (x' - w)^2 + z_1^2 \end{bmatrix} \\ \hat{r}_3' &= \begin{bmatrix} (x' - w)^2 + z_1^2 \end{bmatrix} \\ \hat{r}_3' &= \begin{bmatrix} (x' - w)^2 + z_1^2 \end{bmatrix} \\ \hat{r}_3' &= \begin{bmatrix} (x' - w)^2 + z_1^2 \end{bmatrix} \\ \hat{r}_3' &= \begin{bmatrix} (x' - w)^2 + z_1^2 \end{bmatrix} \\ \hat{r}_3' &= \begin{bmatrix} (x' - w)^2 + z_1^2 \end{bmatrix} \\ \hat{r}_3' &= \begin{bmatrix} (x' - w)^2 + z_1^2 \end{bmatrix} \\ \hat{r}_3' &= \begin{bmatrix} (x' - w)^2 + z_1^2 \end{bmatrix} \\ \hat{r}_3' &= \begin{bmatrix} (x' - w)^2 + z_1^2 \end{bmatrix} \\ \hat{r}_3' &= \begin{bmatrix} (x' - w)^2 + z_1^2 \end{bmatrix} \\ \hat{r}_3' &= \begin{bmatrix} (x' - w)^2 + z_1^2 \end{bmatrix} \\ \hat{r}_3' &= \begin{bmatrix} (x' - w)^2 + z_1^2 \end{bmatrix} \\ \hat{r}_3' &= \begin{bmatrix} (x' - w)^2 + z_1^2 \end{bmatrix} \\ \hat{r}_3' &= \begin{bmatrix} (x' - w)^2 + z_1^2 \end{bmatrix} \\ \hat{r}_3' &= \begin{bmatrix} (x' - w)^2 + z_1^2 \end{bmatrix} \\ \hat{r}_3' &= \begin{bmatrix} (x' - w)^2 + z_1^2 \end{bmatrix} \\ \hat{r}_3' &= \begin{bmatrix} (x' - w)^2 + z_1^2 \end{bmatrix} \\ \hat{r}_3' &= \begin{bmatrix} (x' - w)^2 + z_1^2 \end{bmatrix} \\ \hat{r}_3' &= \begin{bmatrix} (x' - w)^2 + z_1^2 \end{bmatrix} \\ \hat{r}_3' &= \begin{bmatrix} (x' - w)^2 + z_1^2 \end{bmatrix} \\ \hat{r}_3' &= \begin{bmatrix} (x' - w)^2 + z_1^2 \end{bmatrix} \\ \hat{r}_3' &= \begin{bmatrix} (x' - w)^2 + z_1^2 \end{bmatrix} \\ \hat{r}_3' &= \begin{bmatrix} (x' - w)^2 + z_1^2 \end{bmatrix} \\ \hat{r}_3' &= \begin{bmatrix} (x' - w)^2 + z_1^2 \end{bmatrix} \\ \hat{r}_3' &= \begin{bmatrix} (x' - w)^2 + z_1^2 \end{bmatrix} \\ \hat{r}_3' &= \begin{bmatrix} (x' - w)^2 + z_1^2 \end{bmatrix} \\ \hat{r}_3' &= \begin{bmatrix} (x' - w)^2 + z_1^2 \end{bmatrix} \\ \hat{r}_3' &= \begin{bmatrix} (x' - w)^2 + z_1^2 \end{bmatrix} \\ \hat{r}_3' &= \begin{bmatrix} (x' - w)^2 + z_1^2 \end{bmatrix} \\ \hat{r}_3' &= \begin{bmatrix} (x' - w)^2 + z_1^2 \end{bmatrix} \\ \hat{r}_3' &= \begin{bmatrix} (x' - w)^2 + z_1^2 \end{bmatrix} \\ \hat{r}_3' &= \begin{bmatrix} (x' - w)^2 + z_1^2 \end{bmatrix} \\ \hat{r}_3' &= \begin{bmatrix} (x' - w)^2 + z_1^2 \end{bmatrix} \\ \hat{r}_3' &= \begin{bmatrix} (x' - w)^2 + z_1^2 \end{bmatrix} \\ \hat{r}_3' &= \begin{bmatrix} (x' - w)^2 + z_1^2 + z_1^2 \end{bmatrix} \\ \hat{r}_3' &= \begin{bmatrix} (x' - w)^2 + z_1^2 + z_1$$

۴- بهینهسازی بیهنجاریهای گرانی

بهینهسازی بیهنجاریهای گرانی ساختارهای تاقدیس و ناودیس بهطور مفهومی یک پروسه ریاضی انطباق بیهنجاری گرانی تئوری با بیهنجاری گرانی مشاهدهای بوسیله روش کمترین مربعات و سپس برآورد سه پارامتر بیان شده Z₁ 2 و i از ساختارها بعلاوه دو ضریب بیهنجاری منطقهای میباشد. فرآیند ریاضی با محاسبه بیهنجاری گرانی تئوری با استفاده از معادله ۲ برای ساختار تاقدیسی و معادله ۳ برای ساختار ناودیسی با یک مجموعه از پارامترهای تقریبی حدس زده شده برای هر دو G ثابت جهانی گرانی، $D - \hat{x} = \dot{x} - 0$ و D فاصله نقطه مبدا از نقطه مرجع، R میباشد (شکل ۱). اثر بی هنجاری منطقهای در هر نقطه $(\hat{x}, 0) = P$ روی پروفایل با معادله خطی $A \hat{x} + B$ رفی میشود که A و B ضرائب بی هنجاری گرانی منطقهای میباشند. در معادلات یالا:

$$t = x \sin i - z_1 \cos i$$

$$t_1 = x \sin i + z_1 \cos i$$

$$f_1 = x \sin i - z_2 \cos i$$

$$f_2 = x \sin i + z_2 \cos i$$

$$q = \alpha^2 t^2 + 2t\alpha \Delta \rho_0 \cos i + \Delta \rho_0^2$$

$$q_1 = \alpha^2 t^2 - 2t_1 \alpha \Delta \rho_0 \cos i + \Delta \rho_0^2$$

$$c_1 = \Delta \rho_0 - \alpha z_1$$

$$c_2 = \Delta \rho_0 - \alpha z_2$$

$$f = \alpha^2 f_1^2 + 2f_1 \alpha \Delta \rho_0 \cos i + \Delta \rho_0^2$$

$$s = \alpha^2 f_2^2 + 2f_2 \alpha \Delta \rho_0 \cos i + \Delta \rho_0^2$$

$$w = (z_2 - z_1) \cot i$$

$$k_{1} = \frac{\alpha t^{2} + t\Delta\rho_{0}\cos i + \Delta\rho_{0}z_{2} + t\alpha z_{2}\cos i}{c_{2}}$$

$$k_{2} = \frac{\alpha t^{2} + t\Delta\rho_{0}\cos i + \Delta\rho_{0}z_{1} + t\alpha z_{1}\cos i}{c_{1}}$$

$$k_{3} = \frac{\alpha t_{1}^{2} - t_{1}\Delta\rho_{0}\cos i + \Delta\rho_{0}z_{1} - t_{1}\alpha z_{1}\cos i}{c_{1}}$$

$$k_{4} = \frac{\alpha t_{1}^{2} - t_{1}\Delta\rho_{0}\cos i + \Delta\rho_{0}z_{2} - t_{1}\alpha z_{2}\cos i}{c_{2}}$$

$$\hat{k}_{1} = \frac{\alpha f_{1}^{2} + f_{1}\Delta\rho_{0}\cos i + \Delta\rho_{0}z_{2} + f_{1}\alpha z_{2}\cos i}{c_{2}}$$

و

حالت بالا، استنتاج شده از اطلاعات زمین شناسی، شروع مىشود. اختلاف بین گرانی مشاهدهای $g_{abs}\left(\hat{x}_{k}\right)$ و اثرگرانی مدل (\hat{x}_k مدل $g_{
m mod}(\hat{x}_k)$ را میتوان بصورت عددی از تابع نامتجانس (عدم تطابق)، j ، بدست آورد (چاکراوارتی و سانداراراجان، ۲۰۰۸). $J = \sum_{k=1}^{N \text{ obs}} \left[g_{obs} \left(\hat{x}_{k} \right) - g_{mod} \left(\hat{x}_{k} \right) \right]^{2}$ (۴) سیستم معادلات نرمال برای بهبود همه پارامترهای بیان شده با استفاده از الگوریتم مارکوآردت (مارکوآردت، ۱۹۶۳) ارائه شده بوسیله چاکراوارتی و ساندراراجان (۲۰۰۸) حل می گردد. $\sum_{k=1}^{N_{obs}} \sum_{m=1}^{5} \frac{\partial g\left(\hat{x}_{k}\right)}{\partial a_{i}} \frac{\partial g\left(\hat{x}_{k}\right)}{\partial a_{m}} (1 + \delta \lambda) da_{m}$ (۵) $=\sum_{k=1}^{N_{obs}} \left[g_{obs}\left(\hat{x}_{k} \right) - g_{mod}\left(\hat{x}_{k} \right) \right] \frac{\partial g\left(\hat{x}_{k} \right)}{\partial a_{j}}, for \ j = 1, 2, \dots, 5$ که da_m و m=1,2,3,4,5 و بهبود سه پارامتر ساختاری و دو ضریب بی هنجاری منطقه ای می باشند. همچنین:

$$\delta = \begin{cases} 1 & \text{for } m = j \\ 0 & \text{for } m \neq j \end{cases}$$

و Λ ضریب تعدیل (تضعیف) است. پارامترهای بهبود یافته، da_m و λ ضریب تعدیل (تضعیف) است. پارامترهای بهبود یافته، da_m برای موجود کم و یا به پارامترها اضافه می گردد و این فرآیند تکرار می شود تا اینکه یا مقدار ز در معادله ۴ از یک خطای مجاز از قبل تعیین شده کمتر گردد، یا ضریب تعدیل از یک مقدار مشخص شده بزر گتر شود و یا عدد تعیین شده برای تعداد تکرار کامل گردد.

۵ – مدلسازی مصنوعی برای ساختار تاقدیسی

برای حالت تاقدیسی یک مثلث متساویالساقین با فرض $\Delta
ho$ =0.4 درجه، i=40.0 Z_2 =5.0 km Z_1 =2.0 km s z_1 =2.0 km gr/cm^3 (km gr/cm^3

شد. سپس مقدار بی هنجاری گرانی تئوری که برای نقاطی به فاصله 1km روی پروفیل 40 km بالای مدل محاسبه گردید (شکل ۲ الف و ب). در مرحله بعد، پارامترهای ورودی اولیه Z₂=3.0 km Z₁=0.5 km و Z₂ و i=20.0 درجه را با همان فاصله نقاط و مقدار گرانی حاصل از مدل پیشرو بیان شده در بالا به الگوریتم نوشته شده اعمال گردید (شکل ۲ الف و ب).

در طی وارونسازی، $\alpha \circ \Delta \rho \circ \alpha$ و D ثابت باقی میمانند و سه پارامتر مدل و دو ضریب منطقهای در هر تکرار تغییر مىكنند تا بهترين تطابق بين دادههاى ورودى و خروجى برنامه حاصل شود. برنامه بعد از ۱۶ تکرار به مقدار کمتر از خطای مجاز در نظر گرفته شده برای تابع غیرمتجانس، که ۰/۰۰۰۰۰۱ میلیگال میباشد، رسید. J بطور خیلی شدید در پایان پنجمین تکرار از مقدار ورودیش ۸۷۳/۶۳۸ به مقدار ۲/۶۲ کاهش می یابد و سپس بتدریج بعد از ۱۶ تکرار به صفر میرسد (شکل ۳ الف). در طی تکرار، پارامترهای مدل نیز بهبود می یابند (شکل ۳). تغییرات تباین چگالی با عمق در شکل ۴ نشان داده شده است. برای آزمایش پایداری و همگرایی مدلهای وارون، مدلهای اولیه مختلف در نظر گرفته شد با بی هنجاری گرانی برای ورودیهای گوناگون مورد تجزیه و تحلیل قرار بگیرند. پارامترهای برآورد شده در نتیجه وارونسازی در هر حالت کاملا یکسان و منطبق بر پارامترهای فرض شده برای مدل پیشرو می باشد (جدول ۱). همچنین این برنامه با اضافه کردن پس زمینه بیهنجاری منطقهای به بیهنجاری گرانی مصنوعی با مقدار A=0.0005 mgal/km و A=0.0005 mgal در حالت تاقدیسی، اجرا گردید. تغییرات بی هنجاری گرانی منطقهای با تکرار در شکل ۵ نشان داده شده است. برای اطمینان از کارآیی برنامه در حضور بی هنجاری گرانی منطقهای ورودی های مختلف به الگوریتم کامپوتری اعمال گردید و مدل های وارون حاصل در این حالت نیز کاملا یکسان و مطابق با جدول ۱ حاصل گردید.

٩	ارامترهای اولی	پ	پارامترهای نتیجه شده با PDF						
7 (1)	Z_2 (km)	I (deg.)	$Z_1(km)$	Z ₂ (km)	I (deg.)	N.iteration	misfit		
\mathbf{Z}_1 (KIII)							Initial	Final	
0.5	3.0	20	2.0	5.0	40	16	873.6	0.0	
0.2	2.5	30	2.0	5.0	40	18	218.7	0.0	
0.1	2.0	10	2.0	5.0	40	17	1733	0.0	

جدول ۱. تحلیل بیهنجاریهای گرانی برای مدلهای مختلف تاقدیس، با و بدون بیهنجاری گرانی منطقهای

شکل ۲. (الف) بیهنجاری گرانی محاسبهای و بیهنجاری گرانی مشاهدهای برای مدل (ب) که در دو حالت، با و بدون بیهنجاری گرانی منطقهای با استفاده از تابع تباین چگالی سهموی بر آورد شده است را نشان میدهد و (ب) ساختار تاقدیسی فرض شده اولیه با عمق بالا K ۲، عمق پایین ۵km و زاویه ساق ۴۰ درجه و ساختار نهایی بدست آمده از یک مدل فرضی با مقادیر ورودی عمق بالا ۸km ۸/۵، عمق پایین K m و زاویه ساق ۲۰ درجه را نشان میدهد.

شکل ۳. (الف) تغییرات مقدار تابع عدم تطابق (j) با افزایش تکرار برای مدل فرضی شکل (۲ب) که در پایان تکرار شانزدهم این مقدار صفر گردید؛ (ب) تغییرات زاویه ساقهای مدل فرضی شکل (۲ب) با افزایش تکرار؛ (ج) بهبود عمق بالا و (د) عمق پایین با افزایش تکرار برای مدل فرضی شکل (۲ب).

شکل ۵. تغییرات بیهنجاری گرانی منطقهای با تکرار

ho = -
ho L مدل سازی مصنوعی برای ساختار ناودیسی برای مخال برای حالت ناودیس، یک مثلث متساوی الساقین با فرض $\Delta \rho = -0.5$ ، $Z_2 = 4.0$ km ، $Z_1 = 0.5$ km $\Delta \rho = -0.5$ km در نظر گرفته $gr / cm^3 / km$ و $gr / cm^3 / km$ در نظر گرفته شد. مقدار بی هنجاری گرانی تئوری که برای نقاطی به فاصله ۱km روی پروفیل 40 km بالای مدل محاسبه گردیده (شکل ۶ الف و ب).

در مرحله بعد، پارامترهای ورودی اولیه Z₁=0.2 km Z₂=2.5 km و مقار فاصله نقاط و مقدار گرانی حاصل از مدل پیشرو بیان شده در بالا به الگوریتم نوشته شده اعمال گردید (شکل ۶ الف و ب).

در طی وارونسازی، α، Δρ و D ثابت باقی میمانند و سه پارامتر مدل و دو ضریب منطقهای در هر تکرار تغییر میکنند تا بهترین تطابق بین دادههای ورودی و خروجی برنامه حاصل شود.

برنامه بعد از ۱۲ تکرار به مقدار کمتر از خطای مجاز در نظر گرفته شده برای تابع غیرمتجانس، که ۰/۰۰۰۰۰ میلیگال میباشد، رسید. J بطور خیلی شدید در پایان ششمین تکرار از مقدار ورودیش ۱۶/۶ به مقدار ۱/۹۷ کاهش مییابد و سپس بتدریج بعد از ۱۲ تکرار به صفر میرسد.

در طی تکرار، پارامترهای مدل نیز بهبود مییابند (شکل ۷). تغییرات تباین چگالی با عمق نیز در شکل ۸ نشان داده شده است. همچنین این برنامه با اضافه کردن پس زمینه بیهنجاری منطقهای به بیهنجاری گرانی مصنوعی با مقدار B= - 0.8 mgal و A= در حالت ناقدیسی، اجرا گردید.

برای آزمایش پایداری و همگرایی مدلهای وارون، مدلهای اولیه مختلف با و بدون حضور بی هنجاری گرانی منطقهای در نظر گرفته شد تا بی هنجاری گرانی برای ورودی های گوناگون مورد تجزیه و تحلیل قرار بگیرند. پارامترهای برآورد شده در نتیجه وارون سازی در هر حالت کاملا یکسان و منطبق بر پارامترهای فرض شده برای مدل پیشرو می باشد (جدول ۲). تغییرات بی هنجاری گرانی منطقهای با تکرار در شکل ۹ نشان داده شده است.

با توجه به اعمال ورودیهای مختلف به کد نوشته شده و یکسان بودن جواب وارونسازی با پارامترهای فرض شده اولیه برای مدل مصنوعی در هر دو حالت ناودیسی و تاقدیسی، چه با حضور بیهنجاری گرانی منطقهای و چه بدون وجود بیهنجاری گرانی منطقهای، میتوان به قابل اطمینان بودن نتایج حاصل از روش ارائه شده، پی برد.

شکل ۶. (الف) بی هنجاری گرانی محاسبهای و بی هنجاری گرانی مشاهدهای برای مدل (ب) که در دو حالت با و بدون بی هنجاری گرانی منطقهای با استفاده از تابع تباین چگالی سهموی بر آورد شده است را نشان می دهد؛ (ب) ساختار ناودیسی فرض شده اولیه با عمق بالا km ۵/۵، عمق پایین km ۴ و زاویه ساق ۶۰ درجه و ساختار نهایی بدست آمده از یک مدل فرضی با مقادیر ورودی، عمق بالا km ۰/۲ معق پایین ۲/۵ km ز زاویه ساق ۴۵ درجه را نشان می دهد.

شکل ۷. (الف) تغییرات مقدار تابع عدم تطابق (j) با افزایش تکرار برای مدل فرضی شکل (۲ب) که در پایان تکرار دوازدهم این مقدارصفر گردید؛ (ب) تغییرات زاویه ساقهای مدل فرضی شکل (۲ب) با افزایش تکرار؛ (ج) بهبود عمق بالا و (د) عمق پایین با افزایش تکرار برای مدل فرضی شکل (۲ب).

جدول ۲. تحلیل بیهنجاریهای گرانی برای مدلهای مختلف ناودیس، با و بدون بیهنجاری گرانی منطقهای

	پارامترهای اولیه			پارامترهای نتیجه شده با PDF						
ſ	Z ₁ (km)	Z_2 (km)	I (deg.)	Z_1 (km)	Z_2 (km)	I (deg.)	N.iteration	misfit		
								Initial	Final	
	0.2	2.5	45	0.5	4.0	60	12	16.7	0.0	
	0.1	2.0	35	0.5	4.0	60	14	23.62	0.0	
	2.0	4.0	15	0.5	4.0	60	16	502.2	0.0	

۶۰۰۰ متر می رسد و نهشته ها ژوراسیک تا الیگوسن بطور همشیب روی یکدیگر قرار گرفته اند. ردیف چینه شناسی آن از قدیم به جدید سازندهای کشف رود، چمن بید، مزدوران، شوریچه، تیرگان، سرچشمه، سنگان، آتامیر، آب دراز، آب تلخ، نیزار، کلات، نفته، پسته لیق، چهل کمان و خانگیران را در بر دارد و قدمتی از ژوراسیک زیرین تا نئوژن مارد. واحدهای ژوراسیک بالایی ناحیه (سازند مزدوران) مهمترین منشاء هیدرو کربورهای گازی این ناحیه می باشند. در این منطقه سنگ مخزن از توالی های ضخیم لایه های آهکی و دولومیت های متخلخل سازندهای مزدوران و تیرگان تشکیل شده است. شیل های ضخیم لایه و مارن حاوی مواد آلی فراوان مربوط به سازندهای

۷- موقعیت و زمین شناسی منطقه کرند

منطقه مورد مطالعه بین طول های جغرافیائی ۵۵ درجه و ۳۰ دقیقه تا ۵۵ درجه و ۴۲ دقیقه و عرض جغرافیایی ۳۷ درجه و ۵۵ دقیقه تا ۳۸ درجه و ۴ دقیقه در شمال شرقی استان گلستان واقع شده است (شکل ۱۰). در این منطقه با وسعت حدود ۲۲۵۰ کیلومتر مربع به منظور اکتشاف ساختارهای تاقدیسی که احتمال وجود مواد هیدروکربن در آنها بسیار بالاست، عملیات گرانیسنجی در طول ۴۰ پروفیل به فاصله ۲ کیلومتر و فاصله بین ایستگاهی حدود ۱ کیلومتر با دستگاه لاکوست – رومبرگ مدل ۱۰۵G با دقت ۱۰۵۱ میلی گال انجام پذیرفت و در ۱۰۵۳ نقطه داده گرانی قرائت گردید. این ناحیه در پهنه رسوبی کپهداغ قرار دارد. ستبرای نهشتههای ممتد دریایی در این حوضه به

آهکهای رسدار و لایههای مارن و شیل سازندهای سرچشمه و سنگان و نیز لایههای رسدار بالایی سازند تیرگان سنگپوش را تشکیل میدهند (آقانباتی، ۱۳۸۳). شکل ۱۱ نقشه زمینشناسی منطقه تحت مطالعه

گرانیسنجی در ناحیه کرند برگرفته از نقشه ۱:۲۵۰۰۰۰ کوه کورخود را نشان میدهد (افشار و همکاران، سازمان زمینشناسی و اکتشافات معدنی کشور).

شکل ۱۰. موقعیت ناحیه کرند

شکل ۱۱. نقشه زمینشناسی منطقه اکتشافی، برگرفته از نقشه ۱:۲۵۰۰۰ کوه کورخود (افشار و همکاران، سازمان زمینشناسی و اکتشافات معدنی کشور).

۸- تحلیل دادههای گرانی ناحیه کرند در منطقه مورد مطالعه دو پروفیل جهت تحلیل نتلتون زده شد. بیهنجاری بوگه با چگالیهای مختلف برای پروفیلها محاسبه و رسم گردید که در نتیجه این بررسیها و نیز مطالعات زمینشناسی منطقه، چگالی میانگین سطحی

۱/۷ gr /cm³ نیاب ایرای حوزه رسوبی برآورد گردید. شکل ۱۲ نقشه بی هنجاری های گرانی باقی مانده منطقه مورد مطالعه را نشان می دهد. مقادیر بی هنجاری گرانی مربوط به ساختارهای تاقدیسی، مثبت و مقادیر بی هنجاری گرانی مربوط به مربوط به ساختارهای ناودیسی، منفی می باشند. برای

مدل سازی دوبعدی ساختارهای چینخورده در منطقه مطالعاتی، دادهبرداری گرانی در راستای پروفیل S با امتداد NW-SE، نشان داده شده در شکل ۱۲، که از روی بی-هنجاریهای مثبت و منفی مربوط به ساختارهای تاقدیسی و ناودیسی عبور کرده است، انجام میشود. شکل ۱۳ تغییرات میدان گرانی در راستای پروفیل S را نشان میدهد. از آنجا که عمق پائین ساختارها در بررسیهای انجام شده بیشتر از جنس آهک و دولومیت میباشد (سازند مزدوران)، چگالی نهشتهها در عمق پائین بر اساس انجام گرفته، ۶ r/m در نظر گرفته شده بررسیهای زمین شناسی و مطالعاتی که قبلا بر روی سازند مزدوران انجام گرفته، ۶ r/m در نظر گرفته شده است. با این وجود تباین چگالی سطحی ($\Delta \rho_0$) gr / cm^3 (Δp_0) است. با این وجود تباین چگالی سطحی (مرا) منطقه برابر است. با این و مات م

ساختار تاقدیسی، در نه نقطه در طول پروفیل S داده گرانی با فاصله ۷/۰ کیلومتری برداشت گردید (شکل الف ۱۴). $z2=5 \text{ km} \cdot z1=3.5 \text{ km}$ اولیه $z2=5 \text{ km} \cdot z1=3.5 \text{ km}$ و e^{300} این حالت ورودیهای اولیه مال نمودیم. مقدار تابع خطا (تابع نامتجانس) از مقدار اولیه ۴۷۳/۵ بعد از پایان تکرار پنجم به مقدار ۲/۰۹ کاهش مییابد و سپس طی ۲۳ تکرار پنجم به مقدار ۸/۰ میرسد که در این تکرار با افزایش Λ به یک مقدار زیاد غیر معمول که در برنامه تعریف شده است، مقدار زیاد غیر معمول که در برنامه تعریف شده است، اجرای برنامه پایان میپذیرد که در نتیجه خروجی برنامه اجرای برنامه پایان میپذیرد که در نتیجه خروجی برنامه اعرای برنامه پایان میپذیرد که در شکل ۱۴ الف و نحوه ۲۱۹.). مقدار گرانی محاسبه شده در شکل ۱۴الف و نحوه تغییر مقادیر پارامترها با تکرار در شکل ۱۵ آورده شده است.

شکل ۱۲. نقشه بیهنجاری گرانی باقی مانده ناحیه مورد مطالعه

شکل ۱۳. تغییرات بیهنجاری گرانی در طول پروفیل S

شکل ۱۴. الف) بیهنجاری گرانی مشاهدهای و محاسبهای در طول پروفیل S برای بیهنجاری مثبت؛ ب)ابعاد ساختار تاقدیسی بدست آمده.

شکل ۱۵. بهبود پارامترهای تابع خطا (j)، عمق بالا (z1)، عمق پایین (z2) و زاویه ساقها (i) با افزایش تکرار

برای ساختار ناودیسی، در سیزده نقطه در طول پروفیل داده گرانی با فاصله ۱ کیلومتری برداشت گردید (شکل ۱۹۵۸). برای این حالت ورودیهای اولیه z1=4.0 km ($\Delta \rho_0$) و 22=60 e و تباین چگالی سطحی ($\Delta \rho_0$) منطقه 22=6.0 km بر اساس چینه شناسی منطقه برابر gr / cm³ / km برابر به کد برنامه معرفی نمودیم.

مقدار تابع خطا (تابع نامتجانس) از مقدار اولیه ۱۰۶۸/۶ بعد از پایان تکرار دوازدهم به مقدار ۳/۰۱ کاهش می یابد و سپس طی ۳۹ تکرار به مقدار ۲/۷می رسد که در این تکرار با افزایش Λ به یک مقدار زیاد غیر معمول که در برنامه تعریف شده است، اجرای برنامه پایان می پذیرد که در نتیجه خروجی برنامه Machine پایان می می محاسبه شده در نتیجه خروجی برنامه ۱۹۷۰). مقدار گرانی محاسبه شده در شکل ۱۶الف و نحوه تغییر مقادیر پارامترها با تکرار در شکل ۱۷ آورده شده است.

برای بررسی ثابت بودن و قابل اطمینان بودن نتایج، مدلهای مختلفی را به برنامه اعمال کردیم که نتایج حاصل در جدول ۳ آورده شده است که نشان از قابل اطمینان بودن نتایج وارونسازی میباشد .

برای داشتن تصویری سهبعدی از بیهنجاریهای گرانی منطقه مورد مطالعه، مطابق شکل ۱۸ دوازده پروفیل برداشت داده موازی بر روی بیهنجاریهای گرانی زده شد که ده پروفیل اول هر دو بیهنجاری مثبت و منفی را در بر میگیرد. فاصله بین پروفیلها حدود هشتصد متر و فاصله نمونهبرداری داده گرانی نیز هشتصد متر میباشد. بیه.نجاری گرانی مربوط به این پروفیلها با روش وارونسازی مارکوارت شرح داده شده، مورد تجزیه تحلیل قرار گرفتند و حدود ساختار مدل سازی شده برآورد گردید. پارامترهای محاسبه شده برای ساختارهای تاقدیسی و ناودیسی مربوط به هر پروفیل در جدول ۴ آورده شده است.

شکل ۱۶. الف) بیهنجاری گرانی مشاهدهای و محاسبهای در طول پروفیل S برای بیهنجاری منفی؛ ب) ابعاد ساختار ناودیسی بدست آمده

شکل ۱۷. بهبود پارامترهای تابع خطا (j)، عمق بالا (z1)، عمق پایین (z2) و زاویه ساقها (i) با افزایش تکرار

شکل ۱۸. موقعیت و جهت پروفیلهای برداشت گرانی بر روی بیهنجاریهای مثبت و منفی منطقه کرند جهت مدلسازی سه بعدی ساختارها

از روی ساختارهای دوبعدی بدست آمده برای حدود ۳۴۰ نقطه، مختصات طول و عرض جغرافیایی و ارتفاع با استفاده از نرمافزار ژئوسافت استخراج و بوسیله نرمافزار سورفر شکل سهبعدی ساختارهای تاقدیسی و ناودیسی منطقه مورد مطالعه ترسیم گردید (شکل ۱۹). شکل ۲۰ نتایج حاصل

جدول ۳. نتیجه تحلیل بیهنجاری گرانی پروفیل SA ؛ SA معرف مدلهای تاقدیسی و SS معرف مدلهای ناودیسی میباشد.

نزدیکی با هم دارند.

9	پارامترهای اولیه			پارامترهای نتیجه شده با PDF						
دل	Z_1	Z_2	Ι	Z_1	Z_2	Ι	N.iteration	misfit		
	(km)	(km)	(deg.)	(km)	(km)	(deg.)		Initial	Final	
~ .	٣/۵	۵	٣٠	37/28	۵/۰۲	T 4/4	۲۳	473/0	•/ A	
SA SA	۳/۳	۵/۲	75	٣/٢۴	۵/۰۳	۲ <i>۴</i> /۴	۲۹	۶۴۸/۳	• /Y	
SA	٣/٧	۴/۸	۳۳	۳/۲۴	۵/۰۲	T 4/4	۲۵	۹۳۵/۷	۰/۷۵	
SS	۴	۶	۳۰	۵/۴	8/88	٩/٢	٣٩	۱ • ۶۸/۶	۲/۷	
SS	۴/۲	۶/۳	۳۰	۵/۴	۶/۶۳	٩/٢	٣۴	१९४	۲/۶	
22	٣/٧	۶	۳۵	۵/۴	8/81	٩/٢	41	۷۱۴/۵	۲/۳	

ک ند	، منطقه	۱۲ د وفيا ، د	آمده در راستای '	، گ انہ ، بدست	. دو بعدی دادههای	نتبحه تحليل	محاسبه شده د	، ۱٫۴٫۰ بارامت های	حدہ
,-		- "_,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,	<u> </u>		J			<u> </u>	/·

پروفيل	عمق بالا Z ₁	عمق پايين Z ₂	: ° : 1 . 1.	طول ساختار	
(تاقدیس)	(km)	(km)	راويه يال ۱	(km)	
١	٣/٨	۵/۱۶	۳۰/۴	۵	
٢	٣/٧٢	۵/۲۴	۳۵/۳	۴/۸	
٣	٣/۵	۵/۲	۳۵/۵	۵/۵	
۴	٣/٢۴	۵/۰۴	۳۹/۷	۵	
۵	٣/٢	۴/۷	۲۸	۶	
۶	٣/١۶	۴/۳۶	71	۶/۵	
γ	٣	۴/۲۵	۲١/۵	8/8	
٨	۲/۹	۴/۲	۲۱/۷	۶/٨	
٩	٣	۴/۲	۱۹/۴	٧	
١.	٣/٢	۴/۱۴	18/4	۶/۵	
11	٣/٢۴	۴/۱	۱۵/۱	۶/۵	
١٢	٣/ ١	۴/۰۷	١٧	۶/۵	
پروفيل	عمق بالا Z ₁	عمق پايين Z ₂	i° 11 . 1.	طول ساختار	
ناوديس	(km)	(km)	راويه يال ۱	(km)	
١	۵/۲	۶/۲۸	٩/٨	۱٢/۵	
٢	۵/۳۸	۶/۴۴	۹/۳	١٣	
٣	۵/۴۱	۶/۵	۹/۷	۱۲/۸	
۴	۵/۴	۶/۶	۱۱/۶	11/Y	
۵	۵/۳۹	۶/۵۶	۱۲/۲	۱۰/۸	
۶	۵/۲۷	۶/۳۲	۱۱/۹	١.	
γ	۵/۱۸	۶/۲	۱۱/۸	۹/۸	
٨	۴/۹	۵/۸	۱۰/۷	۹/۵	
٩	۴/۷	۵/۵	۳/۲	λ/λ	
١٠	۴/۵	۵/۲	۱۰/۶	۲/۵	

از تعیین عمق ساختار تاقدیسی با استفاده از عملیات لرزهنگاری در منطقه کرند را نشان میدهد. عمقهای

برآورد شده از هر دو روش گرانیسنجی و لرزه تطابق بسیار

شکل ۱۹. نمای سهبعدی از ساختارهای تاقدیسی و ناودیسی مدلسازی شده با استفاده از بیهنجاریهای گرانی منطقه کرند

شکل ۲۰. نقشه پهنهبندی عمق ساختار تاقدیسی در ناحیه مورد نظر، حاصل از مطالعات لرزه نگاری

نتيجهگيرى

در این مقاله روشی از وارونسازی بر اساس روش بهینهسازی مارکوارت ارائه شده است که ساختارهای چینخورده مدفون در زیر نهشتهها را با استفاده از دادههای میدان گرانی، با دقت بالایی مدلسازی مینماید. در واقع با تعیین شکل و عمق ساختارهای تاقدیسی و ناودیسی مجاور هم، میتوان عمق نهشتهها و شکل سنگ بستر منطقه تحت مطالعه را تعیین نمود. چراکه تغییرات عمقی در سنگ بستر که دارای تباین چگالی بالایی با نهشتهها

پوشاننده خود است، باعث ایجاد بیهنجاریهای گرانی مثبت و منفی می گردد. روش ارائه شده برای مدلهای مصنوعی تاقدیسی و ناودیسی برای هر دو حالت که اثر میدان گرانی منطقهای در دادههای میدان گرانی باقیمانده وجود داشته باشد یا وجود نداشته باشد، مورد استفاده قرار گرفت که نتایج بسیار قابل قبولی حاصل شده است. بر همین اساس روش معرفی شده برای تعیین عمق و شکل ساختارهای تاقدیسی و ناودیسی ناحیه کرند بکار گرفته شد. مدل سهبعدی ساختارهای تاقدیس و ناودیس حاصل

از وارونسازی مارکوارت که در واقع شکل سنگ بستر منطقه مورد بررسی میباشد، عمق بالای تاقدیس را در حدود ۲۸۰۰ متر، عمق پایین تاقدیس یا بالای ناودیس که تقریبا مطابق با داده گرانی صفر میباشد را در حدود ۴۲۰۰ متر و عمق پایین ناودیس را در حدود ۵۶۰۰ متر تخمین زده است. تحلیل دادههای لرزهای عمق بالای تاقدیس را در حدود ۳۰۰۰ متر برآورد کرده است. بر اساس نتایج بدست آمده از تحلیل دادههای گرانی که در جدول ۴ آورده شده است، میتوان نتیجه گرفت که عمق ساختار تاقدیسی از موقعیت کمترین عمق محاسبه شده (تخمین زده شده از موقعیت کمترین عمق محاسبه شده (تخمین زده شده سمت غرب و شرق افزایش مییابد، ولی شیب محور تاقدیس به سمت شرق میباشد. همچنین ستبرای رسوبات روی ساختار ناودیسی از غرب به شرق کاهش مییابد.

مقایسه نتایج حاصل از روش مدلسازی وارون مارکوارت با نتایج حاصل از روش لرزهای، تطابق خوبی بین عمقهای محاسبه شده نشان می دهد که کارآیی و عملکرد خوب و درست کد نوشته شده بر اساس روش وارونسازی ارائه شده را اثبات مینماید. روش وارونسازی مارکوارت، عمق و حدود ساختارهای تاقدیسی و ناودیسی را با دقت بالایی برآورد می کند که با تلفیق نتایج حاصل از این روش و با نتایج حاصل از روشهای دیگر ژئوفیزیکی، می تواند در تفسير بهتر منطقه مورد مطالعه موثر باشد. در اين تحقيق به دلیل عدم وجود چاههای اکتشافی نزدیک به منطقه مورد مطالعه، مقدار تباین چگالی میانگین سطحی و نیز عدد ثابت α در فرمول تباین چگالی سهموی، بر اساس چگالی حاصل از روش نتلتون و مطالعات زمین شناسی در نظر گرفته شده است که در صورت وجود اطلاعات درون چاهی، دقت پردازش و تفسیر کیفی و کمی دادههای گرانی افزایش یافته و نتایجی با درجه اطمینان بیشتر حاصل می گردد.

سپاسگزاری

نظرات سازنده داوران محترم مجله یافتههای نوین زمینشناسی کاربردی باعث بهتر شدن این نوشتار گردید که از ایشان تشکر و قدردانی می گردد.

منابع

- آقانباتی، ع (۱۳۸۳) زمینشناسی ایران، انتشارات سازمان زمینشناسی و اکتشافات معدنی کشور.
- افشار، الف، سهیلی، م.، والی، ن.، نقشه زمین شناسی ۱:۲۵۰۰۰

کوه کورخود. سازمان زمینشناسی و اکتشافات معدنی کشور.

- Alessandrello, E., Bichara, M. and Lakshmanan, J (1983) Automatic three layer, three-dimensional deconvolution of the Pays De Bray anticline. Geophysical Prospecting, 31: 608–626.
- Chai, Y. and Hinze, W. J (1988) Gravity inversion of an interface above which the density contrast varies exponentially with depth. Geophysics, 53: 837-845.
- Chakravarthi, V (2003) US patent, 6: 615, 139.
- Chakravarthi, V. and Sundararajan, N (2004) Ridge regression algorithm for gravity inversion of fault structures with variable density. Geophysics, 69: 1394–1404.
- Chakravarthi, V. and Sundararajan, N (2005) Gravity modeling of 21/2-D sedimentary basins—a case of variable density contrast. Computers & Geosciences, 31: 820–827.
- Chakravarthi, V. and Sundararajan, N (2007) Marquardt optimization of gravity anomalies of anticlinal and synclinal structures with prescribed depth dependent density. Geophysical Prospecting, 55: 571–587.
- Chakravarthi, V. and Sundararajan, N (2008) TODGINV—A code for optimization of gravity anomalies due to anticlinal and synclinal structures with parabolic density contrast. Computers & Geosciences, 34: 955–966
- Eshaghzadeh, A. and Kalantary, R. A (2017) Anticlinal Structure Modeling with Feed Forward Neural Networks for Residual Gravity Anomaly Profil, 8th congress of the Balkan Geophysical Society, DOI: 10.3997/2214-4609.201414210, 2015.
- Eshaghzadeh, A., Dehghanpour, A. and Kalantari, R. A (2019) Marquardt inverse modeling of the residual gravity anomalies due to simple geometric structures: A cast study of Chromite deposit. Contributions to Geophysics and Geodesy, 49: 153-180.
- Eshaghzadeh, A., Sahebari S. S. and Kalantari, R. A (2020) Anticlinal structure modeling using Feed-forward neural network (FNN) inversion for 2D gravity field data. Accepted in journal of the earth and space physics.
- Eshaghzadeh, A., Sahebari S. S. and Kalantari, R. A (2020) Determination of sheet-like geological structures parameters using Marquardt inversion of the magnetic data. Indian Journal of Geo Marine Sciences, 49: 450-457.
- Heiland, C. A (1968) Geophysical Exploration, 2nd ed. Hafner Publishing Co., New York, 1013pp.
- Jianghai, X. and Sprowl, D. R (1995) Moho depths in Kansas from gravity inversion assuming

exponential density contrast. Computers & Geosciences, 21: 237–244.

- Lyons, P. L (1956) Geophysical Case Histories, Society of Exploration Geophysicists, 237–518.
- Marquardt, D. W (1963) An algorithm for least squares estimation of nonlinear parameters. Journal of the Society for Industrial and Applied Mathematics, 11: 431–441.
- Rao, D. B (1990) Analysis of gravity anomalies of sedimentary basins by an asymmetrical trapezoidal model with quadratic density function. Geophysics, 55: 226–231.
- Rao, B. S. R. and Murty, I. V. R (1978) Gravity and Magnetic Methods of Prospecting. Arnold-Heinemann Publishers, New Delhi, India, 390pp.
- Jianghai, X. and Sprowl, D. R (1995) Moho depths in Kansas from gravity inversion assuming exponential density contrast. Computers & Geosciences, 21: 237–244.
- Zhang, J., Zhong, B., Zhou, X. and Dai, Y (2001) Gravity anomalies of 2-D bodies with variable density contrast. Geophysics, 66: 809–813.

Marquardt inverse modeling of gravity anomalies due to anticlinal and synclinal structures based on parabolic density contrast. (A case study: Kerend region)

A. Eshaghzadeh^{1*} and S. Seyedi Sahebari²

Ph. D. student. Dept., of Geology, Faculty of sciences, University of Isfahan, Isfahan
 2- Dept., of Civil Engineering, Nabi Akram Higher education Institute, Tabriz

* eshagh@ut.ac.ir

Recieved: 2020/11/20 Accepted: 2021/1/20

Abstract

In this paper, a method based on the 2D Marquardt inverse modeling of anticlinal and synclinal structures using the gravity field data is introduced and the density contrast of the difference depths of the earth is computed based on a parabolic density function (PDF). The normal and inverted isosceles triangular models are generally used to describe the geometries of these structures in analyzing gravity anomalies. In the absence of known geology, it may not be possible to isolate completely the gravity signature due to a geological structure from the regional gravity background. In this paper a computer program solves three different parameters of the structure, z1, z2 and i, in addition to estimating two coefficients of regional gravity anomaly. The modeling process begins with computing the theoretical gravity anomaly of an anticline or syncline prototype, defined by approximate shape parameters in each case that can be attained from known geology. The program reduces the error between the observed gravity anomaly and the estimated gravity anomaly by improving the initial parameters of the model during repetition until the misfit function falls below a predefined allowable error or the damping factor acquires a large value or the specified number of iterations is completed. The efficiency of the algorithm is illustrated with a set of synthetic gravity anomalies over an anticlinal and a synclinal structure both with and without regional background, further, the code is exemplified with the gravity data from Kerend region, Iran, The target of gravity survey studies is determination the limits and depth values of anticlinal structures as a probable hydrocarbon traps. The results show the top depth of the anticlinal about 2800 m, the bottom depth of the anticlinal about 4200 m and the bottom depth of the synclinal about 5600 m.

Keywords: Anticlinal and Synclinal structures, Gravity anomalies, Kerend, Marquardt, Parabolic density contrast.